

נְתַת אָמִינָה פִי"ד מֵהֶל טוּעָן
סְלָכָה וּסְמָג עֲזִין נָה
טוֹסְעָן חַמְמָה קַמְתָּן סְמִינָה

ה שביעית ובלאים הויא חזקה. וכן כטבילה ומורמת א' וכן מוכת באהקה מוגילה סוחמת על נכמי הרים וסגולין כל רצפה מה קהוינט קזיג ומלה חקלן מכל ותמר גמליה עד לכ' יסוד

**הבי נרים ר'ח אבלח ערליך
נלהה ללי' עיקר וטוייל
שנפלו (כטזות דף פ). לדמן ק
סראצע ווילען קיימעל וו
עתגענס דאיהו**

מינך ונגה מאיין. לדמלטיק יהי למשען הנם זכירתה מינך ויכולת נזקיך וקושטו קלהמר: מי הילך מידך, שאותה נמי חזקה טהיר עמה גו.

מספרות הש"ס

ה) נעליל נג: ע"ט, (3) [כמוצאות
ע"ט], (5) [סס], (7) כמנומות פ
גיטין כ; (8) צ"מ קומת, (1) ב
דממיין, ע"צ, (9) ל"ז וכ
רכ"ט, (ח) וע"י מום מנוחות
רב"ב לר' ירמיה דר' מירון

גלוון השם

הנחות הב"ח

הנחות הנרא

רביינו גרשום
ומקשין מי יוכל מדי
אל אמר רבא אמר ה'ה
ישראל ונבנה מעמידים
ידי ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר'
רישראל ולבחור ה'י ב'ר
(מני) ניחל מהימן מגוון
וכיו: אמר ר' דוחתוק מגוון
ונדרורי ולבר. כגון שרגון
כמי אדם שיש להם שר' שרגון
סמרק לעיר משמרין מקרון

ה) מולי ציל וסם דלן קממי ב'

רבינו גרשום (המשך)
אללי לה ונשות הבוי שוק
ולא יאיבר שדו ששתיקתו:
בכלה נס עלה.
דרכו בגון שחו דר נסיעות
ושה ראותה ענן פרום
מקצתן והיו עליה ובשה
שניהם טנו אחרים וboshevishit
אתה ברכך ברכך ועליה
חוקה הדאי דשתחק בעל השוה
ואל נרעך שם שם אן חוי
וראן לא באלבון:
ב' שנים שלא מהןן עד
שתהרגל בדורותה בדורותה
קייזריא כשריא היה ונכלה
למהמתים אניתה חוקה דושטט
ולמהמת הודה לא אללה כאלאית
מי אדר' ב' בז'או מהחזה.
כלומר אם אתה קערע עירם
ספוך למחוזה ששרים היו
וחוועין אן לא יייחה
בתההן

אנקה זב בא קרא בזוא כו' א' ריב נחמן יתפחה לא הו' חוקה
אפק כורא ועיל' כורא לא הו' חוקה יונתן
דבוי ריש גלוות לא מהקיין בן ולא מהקיין
ובכהו: והעדרים וכו': עבדים יש להם חוקה
ויאמר ר' ל' חוגדורות אין להן חוקה אמר
רבנן אין להן חוקה לאalter אבל יש להן חוקה
לא אחר ג' שניים אמר רבא אם הו' קטן
ממולט בעירסה יש לו חוקה לאalter פשיטא
לא צריכא דעתיה לי' אימא מהו דתימא
ניחסוש דלמא אימיה עייליתיה להחמס קמ' ל'
אימא לא מנשייא ברא ט' הנהו עיי דאכלו
חוישלא בנחרדא אתה מר' חישלא
הפסינהו והוא קאטען טובא אמר אבוח
דשומואל יוביל למפען עד כדי דמיון דאי
בעשי אמר לקוחות הן בדי' והאמר ר' ל' הנ
עשי דמסורה לרועה והוא איכא צפרא וו'
ומידא לדיא משלמי: ר' ישמעאל אומר
ניר איכא בינויו דרבי ישמעאל סבר ניר
סבר ניר הו' חוקה ותסברא לרבי ז'

שעוני גשומם שרשראתי ממיין כלומר ונורם ישממעליהם לא שרבג, לזרנורניינו למילול
דרדי ליבתיתיו בלא שמרה ובכין הוא דלית להו חזקה דאלכא למימר דמאחרני ניננו:

קלופות: דמסיריו לרוועה. ויש להן שמיון צפאיו ופנאיו. דואזלי לחדריוו לרוועה ומאשיי ברגראדען אלייה התחזק רבו ואמשי זונען גראזער. ואוּתָה הרוחקה שייש מן המחיצה לעיר גראזער וודוים אפיפיל לאחר שעמדו ברשותו ג' סקרר הוואל ובל מאוּזען האי ערבי

בשדה ועשנן מחלוקת בין השדה לעיר בשביל שם יצאו חיות עדרין מן העיר כדי שרודו ולא יבווא לשברו המחיצה והמכלול התבואה' ואם הוחיק אדם באתו שיר שוניה בשביל העשינה אינו תזבחו צולגה מא נטח דאמירינו האילא מחהה והבעל בבריש ברור ז' שוניה ז'